

NOVA DOBA

Študijska knjižnica

1. iztis

Ljubljana

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din, za inozemstvo letno 120 Din.
— Oglasi za mm višine stolpca 40 p. Reklame med tekstem,
osmrtnice in zahvale 50 p. Posamezna številka stane 50 p.

Izhaja

vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst. Telefon št. 53.
Upravništvo Strossmayerjeva ul. št. 1 prtiličje. Telefon št. 65.

Račun kr. poštnege čekovnega urada št. 10.066.

I. PREKORŠEK:

Politično pismo.

Razmere v naši domovini postajajo vsled morečega in dušecnega upliva nezadovoljstva vseh slojev tako obupne in žalostne, da začnejo obupavati nad domovino in njenim življenjem včasih že največji idealisti.

Nezadovoljstva se ne spravi z razpravami v časopisju iz sveta, o tem smo si gotovo vsi edini, tisti ki zabavljamo in tisti, ki ne zabavljamo. Mnenja pa sem, če ima en del slovenskega tiska pravico, da neprestano ruje in meče v blato pavšalno vse, kar se pri nas zgodi, da imamo tisti, ki hočemo boljše in urejenejšo gospodarske in upravne prilike, tem večjo stalno nalogo in dolžnost, da napake svobodno grajamo, da kažemo pota, ki bi bila boljše, kar pa je po našem prepričanju lobrega in zdravega, da to tudi javno priznavamo ter se javno za to tudi izstavimo, pa naj bo to pisani družbi defetistov in onim, ki imajo za vse samo — ne — prav ali neprav.

Mi vsi vemo, da je tekom trinapoltnega našega samostojnega življenja, nastalo v naši državi že mnogokaj zdravega, sodelovale so pri tem razne vlade, in nobena ni delala samo napak. Kdor si ne zapira oči pred resnico, mora priznati, da je pot naše konsolidacije težavna in da jo hodimo počasi, vse parlamentarno delo v tej smeri spremlja krič in vpitje onih, ki pravijo vedno in vedno svoj ne, ker hočejo, da bi vse zastalo in propadlo, da bi na tem pogorišču poskusili svojo novo srečo, ne srečo države.

Stojimo neposredno pred ureditvijo samoupravnih teles, ki prinaša narodu toliko samostojnega dela in odločevanja v vseh zadevah gospodarskega, kulturnega in socialnega življenja, da so vse fraze o avtonomiji in velikih deželnih vladah samo senca onih pravic in dolžnosti, ki iz nove upravne razdelitve nastajajo za široke vrste naroda.

Naše nezadovoljstvo je raznih izvirov. Najbolj trpi tisti, ki si prejemkov ne more zvišati v tej meri, da bi mogel kriti svoje življenske potrebsčine, toda ti, nad katerimi država najbolj greši, so v nezadovoljstvu najmanj glasni. Nezadovoljstva v gospodarskih — pridobitnih slojih pa je ponajveč krivo mnenje in zavest nejednakega obravnavanja in

specielnega davčnega izzemanja naših slovenskih krajev istočasno, ko se druge pardonira in dopušča, da kopičijo ogromna bogastva in razvijajo obrate na veliko, kar je pri nas vsled pretiranega obdačenja in vmesnih specielnih slovenskih odredb otežkočeno ali onemogočeno. V naših obrtnih, trgovskih in industrijskih krogih čujemo, da so izročeni propadu, da ne morejo eksistirati, kmetje zopet trdijo, da so istotako ob robu pogina in da za 10 let ne bo več naših kmetij.

Ni treba posebne politične briljantnosti, v teh razmerah uganjati politično demagogijo in žeti uspehe. Kdor javno vse tako, kakor sem navedel, obravnava, zlasti še, če si lahko sortira našete stanove in jim govori ločeno, vsakemu posebej, o in pri tem še udari korajžno po Beogradu, mu je uspeh siguran. Kdor pa si upa trditi, da je življenje kompromis interesov posamnih slojev, ki morajo vsi živeti, ako propade eden, ni življenja drugemu, bo našel malo hvaležnih ušes.

Za naše gospodarske kroge je važno, da se ugotovi in absolutno dožene, jeli so prekomerno in nejednako obdačeni z drugimi pokrajinami, zavest krivice je strašna, nasilje rodi odpor in taji vse ideale. Da se to ugotovi in če je istina, z vso silo pobija in odpravi, to je velika naloga gospodarskih naših organizacij, našega tiska in naših poslancev. Odgovornost stranke, ki je zastopnica gospodarskih slojev naroda, je v tem pogledu tako velika, da se stranka tega morda ne zaveda vsikdar dovolj.

So pri nas stranke, ki utemeljujejo svoj obstoj v hujkanju proti gospodarskim slojem, so med nami ljudje, ki še pod utišom lastne bede in trpljenja škodoželjno posmehujejo in z zavistjo gledajo na one, ki so si pridobili z delom in srečo svoje trdno blagostanje. Naravnost so ti pojavi in razumeti jih je treba iz človeške narave, ki je še polna zavisti, škodoželjnosti in lakomnosti po denarju in udobnosti. Vse to pa za politično mišljenje in udejstvovanje pri mišlečem človeku ne more biti merodajno in odločilno.

Sredi vse kritike, nezadovoljstva in negacije, ki nas obdaja kakor gosta megla jesenskega deževja, stoji naše delo, naša volja, naši ideali. Delo je močnejše, ko vsa negacija, delo bo vesti

merville, ki bode imenovan za državnega podtajnika in kakor se govori, bode imenovan za ministra. Moja teta, veliko bolj tolerantna kakor oče, mi je odkrito razložila, da se mlad človek more starosti ne more naveličati svojega kraja in mora javno nastopiti, ona, da me hoče do česa spraviti.

»Bodem že naučila tega starega trmoglaveža Vaugelada,« mi je rekla, »le pusti, da izpeljem, ljubi Georges.«

Točno ob sedmih sem bil pri grofici. Toda zdelo se mi je, da v Parizu pozno večerjajo, gostje se prihajali drug za drugim in ob pol osmih še ni bilo vseh tu. Grofica mi je odkrila z obupnim obrazom, da ne bo gospoda Neigeona, ker se je mudil v Versaillesu radi ne vem, katere parlamentarne komplikacije, vendar upa, da se bode za trenutek oglašil. Da bi zamašila vrzei, je povabila drugega poslanca našega okraja, velikega Gaucherauda, kakor ga nazivljemo tam doli in katerega sem poznal od nekega lova. Ta Gaucheraud je bil omejen, vesel človek. Rojen je bil v Parizu, sin malega oskrbnika brez premoženja. Pač pa ima pri nas bogatega zelo vplivnega strica, ki se je odločil, ne vem prav zakaj, odstopiti mu kandidaturo. Sicer nisem vedel, da je bil poročen.

Teta me je pri mizi posadila k mladi blondinki, lepega, finega obraza, ki jo je nazival glasno veliki Gaucheraud Berto. Konečno so bili vsi skupaj. Bilo je še malo svetlo v salonu. Vstopili smo v drugo sobo, zastrjeno in krasno razsvetljeno. Učinek je bil izvanreden. Ko je zavzel vsak svoje mesto, so govorili o zadnjih zimskih večernih sestankih. Pogovor se je ustavil pri predmetu, da je Pariz v mraku melanholičen, kadar se človek pelje v kočiji na kako povabilo. Jaz sem molčal, vendar se meni ni zdelo tako, čeprav me je moj izvošček precej tresel cele pol ure. Pariz me je napolnil v prvi plinovi luči z neizmernim hrepenenjem, da bi vžival vse veselje, ki ga nudi.

Ko so prinesli prve jedi, so se glasovi ojačili in začeli so govoriti o politiki. Začuden sem poslušal teto, kako je izražala o vsem svoje mnenje. Druge dame so sledile izvajanjem, imenovali kratko različna imena politikov, sodile in odločevale. Nasproti meni je sedel široko Gaucheraud, glasno je govoril ter neprestano pil in jedel. Pogovarjanje me ni prav nič zanimalo, veliko sem preslišal, nazadnje sem se odločil posvetiti vso pažnjo moji sosedji, gospej Gaucheraud, Berti, kakor sem jo že na kratko

prepričanja nas vodi iz tega močvirja, na slovenski inteligenci vseh slojev je ležeče, da narod dviga k resnici in spoznanju ali pa z njim vred sramotno pogine.

Pa še enkrat: Stanovanjsko vprašanje.

Nehoté se človek spomni na znano Goethejevo pesem, ko vidi, kako prihaja pomlad v deželo, kako se začne vse gibati, samo to, kar bi vsi najbolj želeli, da bi dobilo s prihodom spomladi tudi svoj razmah — stavbeno gibanje, to pa počiva. »Über allen Wipfeln ist Ruh!« Mnogo se je govorilo, skiepalo, »sejajo«, in kaj je bil rezultat vsega? Da je ostalo vse pri starem, da je stanovanjska beda na vrhuncu in da moči, ki bi bile poklicane, odpomoči tej neznosni bedi, puste iti celo stvar mirno svojo pot. Kaj se nam je obetal po časopisih, kako veseli so bili vsi brezstanovanjci in oni, ki so prisiljeni stanovati v kulturnega človeka nevredu bivališčih, da se bo obrnilo na bolje! Pa vse naše veselje je zaman! Ti, ki si že toliko in toliko časa brez stanovanja, še naprej trpi ločitev in izdatke dvojnega gospodarstva, ti, ki stanuješ morda v »stanovanju«, bolj podobnem brlogu kot pa nazivu stanovanja, ostani še nadalje v svoji luknji! Čez deset let se morda obrne na bolje, ali pa nikoli...

Pa bodimo stvarni! Čitali in čuli smo, da se je skiepalo v raznih odsekih o zidavi toliko in toliko stanovanjskih hiš v letošnji stavbeni sezoni. Ali je postala stvar definitivna ali je — kot do sedaj vsi projekti — padla v vodo, o tem nas ti odseki niso obvestili. Torej si moremo misliti, da ne bo bogve kaj iz tega! Saj vsa znamenja kažejo, da bo zadeva zopet zaspala. Kakor se sliši, je stanovanjska komisija zopet v krizi, ker je odstopil njen vodja g. Žabkar in še dva druga člana. Ako torej ne bo nobenih moč, ki bi zadevo vedno znova načelnjali, ni mnogo upanja, da se kaj zboljša. Kaj bo pa to rodilo, to naj si dotični krogi sami predstavijo!

Ni namen teh vrstic, staviti konkretne predloge za ta problem. Tih je bilo stavljenih že dovolj! Kier pa manjka resne volje, lotiti se dela in stvar zboljšati, so tudi predlogi iluzorni. Vse naredbe o zaščiti dece, o zdravju itd. so

Teta me je pri mizi posadila k mladi blondinki, lepega, finega obraza, ki jo je nazival glasno veliki Gaucheraud Berto.

Konečno so bili vsi skupaj. Bilo je še malo svetlo v salonu. Vstopili smo v drugo sobo, zastrjeno in krasno razsvetljeno. Učinek je bil izvanreden. Ko je zavzel vsak svoje mesto, so govorili o zadnjih zimskih večernih sestankih. Pogovor se je ustavil pri predmetu, da je Pariz v mraku melanholičen, kadar se človek pelje v kočiji na kako povabilo. Jaz sem molčal, vendar se meni ni zdelo tako, čeprav me je moj izvošček precej tresel cele pol ure. Pariz me je napolnil v prvi plinovi luči z neizmernim hrepenenjem, da bi vžival vse veselje, ki ga nudi.

Ko so prinesli prve jedi, so se glasovi ojačili in začeli so govoriti o politiki. Začuden sem poslušal teto, kako je izražala o vsem svoje mnenje. Druge dame so sledile izvajanjem, imenovali kratko različna imena politikov, sodile in odločevale. Nasproti meni je sedel široko Gaucheraud, glasno je govoril ter neprestano pil in jedel. Pogovarjanje me ni prav nič zanimalo, veliko sem preslišal, nazadnje sem se odločil posvetiti vso pažnjo moji sosedji, gospej Gaucheraud, Berti, kakor sem jo že na kratko

brez pomena, dokler stariši ne morejo otrokom preskrbeti zdravih bivališč, ampak se morajo zadovoljiti z malimi, vlažnimi luknjami, kjer so otroci izpostavljeni boleznim, ki jim lahko uničijo zdravje za vse življenje.

Te vrstice so samo apel na one, kojih se tiče, naj se vendar zgnejo, da pride stvar v tek, da se očuva ljudsko zdravje pred hudimi katastrofami.

Predstoječi dopis iz krogov prizadetega občinstva pričeniemo v nadi, da stopi stanovanjski akcijski odbor od skiepanja na delo, ako je isto izvršljivo in načrti izvedljivi. Res je, da Celje nima »vagonarjev«, res pa je tudi, da živi in stanuje mnogo ljudi slabše, ko si ne-poznavalci morejo predstavljati. Še tako upravičeno vpitje pa tudi pri nas tega zla ne bo odpravilo, saj je po drugih mestih države še slabše, dokler bo hišni lastnik brezpravna partija, s kojo si igra najemnik in razne oblastne komisije in dokler bo prisilna najemina stanovanj tako nizka, da pomeni naravnost rop na lastnini hišnega lastnika, ki se upravičeno vprašuje, zakaj samo on nima prostega prava do svoje imovine, ko je v vsem drugem polna svoboda. Polno priznavamo, da je za naše gospodarsko šibke kroge, kot uradnike, delavce itd. vsako vzviševanje stanarine pri obstoječih dohodkih in vladajoči draginji, naravnost katastrofalno. Ne sledi pa še nikakor iz navedenega dejstva, da mora samo hišni posestnik nositi del tega socialnega gorja.

Zdravstvena vzgoja mladine.

(Polemično kritičen spis.)

Predaval na Ljudskem vseučilišču v Celju g. dr. Mano Dereani.

(Dalje.)

II.

Zdravje je temelj vsakemu uspehu v življenju. Brez zdravja ni moči, ni ponosa, ni lepote, ni sreče, ne človeku, ne rodbini, ne družbi, ne narodu. Ljudsko zdravje je očiten izraz telesne in нравstvene povzdige naroda. Moderno življenje pa se je povsem okrenilo tako, da je danes v boju za obstanek zdravje prvi faktor. Posamezen človek je faktično le stroj v tem ogromnem obratnem podjetju, ki se zove družba ali dr-

imenoval. Res je bila krasna. Posebno so se mi dopadla ušesa, mala okrogla ušesa, za katerimi so bili v lepo obliko počesani svitli lasje. Ogleđoval sem jo od glave do tal, občudoval njene lepe kretnje, le njen profil sem si želel bolj oster. O politiki je govorila z večjim navdušenjem kakor druge.

»Gospa, želite morda vina? ... vam simein ponuditi sol, gospa?«

Delal sem se na vso moč vjudnega, uganil sem njene najmanjše želje, ki so mi jih izražale njene kretnje in pogledi. Ostro me je ogledavala, kakor bi me hotela oceniti na mah.

»Politika vas dolgočasi,« mi je rekla konečno, »mene obratno zelo zanima. Kaj hočete, moramo o njej govoriti, kajti ves svet se peča z njo.«

Potem je preskočila na drugo snov. »Je-li to lepo, Gommerville? Moj soprog me je hotel vzeti zadnje poletje k svojemu stricu, toda bala sem se in se izgovarjala, da sem bolana.«

»Kraj je zelo rodovitno,« sem odgovoril, »ima zelo lepe ravani.«

»Lepo! jaz sem kar očarana,« mi je odgovorila smeje. »To je grozno, popolnoma raven kraj, nič drugega, kakor samo polje in v daljavi sem in tja nekaj topolov.« (Dalje prih.)

EMILE ZOLA:

Gospa Neigeon.

(Iz francoščine.)

Osem dni je, kar mi je dovolil oče, gospod de Vaugelade, zapustiti Boquet, star melanholičen grad, kjer sem bil rojen, v nizki Normandiji. Moi oče ima čudne pojme o današnjem času, za pol stoletja je zaostal. Sedaj stanujem v Parizu, ki ga komaj poznam, prehodil sem ga dvakrat.

Hvala Bogu, da nisem preveč naroden. Sestala sva se z Feliksom Budinom, mojim nekdanjim sošolcem na liceju v Caennu, pohvalil me je, da sem lep fant in pristavil, da bodo Parižanke še znorele radi mene. Moral sem se mu smejati. Ko ni bilo Feliksa več, sem se šel hitro gledat v ogledalo, videl sem, da merim pet čevljev in pet palcev, nasmejal sem se mojim lepim belim zobem in črnim očem, privzdignil sem rame, kajti nisem domišljav.

Včeraj sem preživel prvokrat večer v nekem pariškem salonu. Grofica P... ki je malo moja teta, me je povabila na večerjo. Bila je njena zadnja sobota. Hotela me je predstaviti gospodu Neigeonu, poslancu našega okraja Gommerville, ki bode imenovan za državnega podtajnika in kakor se govori, bode imenovan za ministra. Moja teta, veliko bolj tolerantna kakor oče, mi je odkrito razložila, da se mlad človek more starosti ne more naveličati svojega kraja in mora javno nastopiti, ona, da me hoče do česa spraviti.

žava. Danes, ko kalkulira že vsakdo le s konjskimi silami, za dosego kolikor mogoče velike produktivnosti in dobička, je človek, ki si ni ohranil vsaj bornih človeških moči na potu navzdol. Brez zdravja zapade propasti, uničenju tudi v socialnem oziru.

Zdravje si ohranimo le z zdravo vzgojo in nego telesa in začeti moramo že v mladosti, že pri otroku. Zdravniška veda in znanost nam daje pripomočke zato. Naloga zdravstva danes ne obstoja le v zdravljenju bolnih ljudi, le v zapisavanju potrebnih in še večkrat nepotrebnih receptov, ampak posebno v tem, da s poukom in prosveto dovaja občinstvo do pravega pojmovanja, do pravega razumevanja zdravstvenih zahtev, da vzgaja novo generacijo, bolj dostopno modernim zdravstvenim načelom.

Vzgoja do zdravja namreč ni zdravljenje, ampak uporaba zdravstvenih pridobitev, uporaba higijene in profilakse. Prva, higijena nas uči, kako si ohranimo zdravje in se poslužuje v to izkušnje, vede in vseh socialnih naprav, ki so v prilogi zdravju. Druga, profilaksa ali obrana, pa nam kaže, kakih sredstev se naj poslužujemo, da odstranimo vse, kar bi bilo zdravju škodljivo in kvarno. Ako se nam v mladinski zdravstveni vzgoji pri zdravem otroku to posreči, je ostal otrok zdrav in se naravno zdravo razvija. Ta telesna vzgoja na dalje ne bo delala težav. Ako se nam to ne posreči, ali ako so posegli vmes drugi vzroki, ostane ali postane otrok bolan, in opravi imamo z vzgojo bolnega otroka — ki pa ni lahko stvar, ker bolezen je največja ovira smotrene vzgoje.

Naravni telesni razvoji zdravega otroka ne smemo ovirati na ta način, da bi samovoljno ali neumestno posegali v ta naravni razvoj. (V gotovem oziru velja to tudi za zdrav duševni razvoj.) Da se to često dogaja — namreč umetno prisilno vzgojevanje — pokazal bom pozneje. Če pa kaže telo napake, pokvarbe, nepravilnosti, moramo vporabljati protisredstva, ki odgovarjajo pameti, razumu in izkušnji in ne poslušati neveseljakov.

Telesna vzgoja zdrave mladine je v bistvu za vse enaka, jemati je le ozir na posamezne otroke, na njih posebnosti in na razmere v katerih žive. (Tu, kot povsod v zdravstvu velja načelo: »individualizirati ne šablonezirati«.) Otroci na kmetih so v mnogem na boljšem. Žive v zdravem zraku, v prosti naravi; v mestih zopet so druge ugodnosti in je vsled višje izobrazbe občinstva več razumevanja za splošne zdravstvene zahteve.

Imamo že danes mnogobrojne zdravstvene odredbe in predpise, ki se pa ne uvažujejo zadostno. Še vedno premalo odločno se izvajajo zahteve glede zdravne vzgoje mladine, glede zdravih stanovanj, glede hišne in šolske higijene. Kriva je tu oblast in javnost. Koliko šol je bilo za časa vojne odvzetih mladini in spremenjenih v kasarne. Kričeč primer je bila Ljubljanska »Mladika«. Ta dekliški internat spremenil se je v bolnico za spolne bolezni! Niti Rimljani Neroneve dobe niso bili tako čimžno frivolni, kot naše stoletje »otroka«.

Če se ne motim, še danes ni oddan ta zavod svojemu edino pravemu namenu. Kaj pomagajo pri takih razmerah vse lepe besede, vsa prosvetna predavanja — ko pa ne sledijo dejanja. Leo Tolstoj pravi, da vzgoja ni pouk, ampak vzgled in tako je. Ljudstvo deloma ne zna, deloma ne more, a deloma neče slediti zdravstvenim odredbam in tega mu niti toliko ne smemo očitati, ker ima toliko slabih vzgledov.

Zato naj zadobé starši, naj zadobi javnost vpogled in pravo spoznavanje za važnost zdrave vzgoje in vseh javnih zdravstvenih naprav, da točno izvršbo vseh predpisov in zakonov glasno in odločno zahteva. Postopanje v boleznih pa ostane slej ko prej domena zdravniškega stanu, ker tu treba že strokovnega znanja. Ponavljam:

Olede zdravé, smotrene vzgoje mladine vlada še vse povsod mnogo površnosti in pomanjkljivosti. Uvedba socialnega skrbstva v moderni upravi nam daje upanje za boljšo bodočnost.

Politične vesti.

Sporazum o novem volilnem zakonu. Na seji ministrskega komiteja, ki raz-

pravlja o novem volilnem zakonu za narodno skupščino, je bil sprejet muslimanski posredovalni predlog, ki določa, da bodi podlaga za razdelitev mandatov D'Hontov sistem s to spremembo, da se pri razdelitvi mandatov upošteva-jo vse stranke, ki so dobile vsaj dve tretjini glasov, ki jih zahteva količnik.

Državni prazniki v republiki Československi. Vlada pripravlja za pomladansko zasedanje parlamenta predlog, ki naj definitivno uredi praznike v državi. Razen nedelj je določenih samo pet praznikov v letu in sicer: Novo leto, 1. maj, Husov dan 6. julija, 25. oktober (osvobodjenje) in 25. december. Poleg teh peterih praznikov se obhaja na Češkem še praznik sv. Vavrlava 28. septembra, v ostalih pokrajinah pa dan sv. Cirila in Metoda 5. julija. Za te praznike veljajo vsi predpisi popolnega nedeljskega počitka. Ker je pri nas nekoliko več praznikov in praznovanja, ne bo škodilo vedeti, da ni po drugod prav tako.

Zanella prosi Jugoslavijo za intervencijo. Min. preds. Pašić je prejel brzojavno prošnjo od bivšega predsednika reške konstituante Zanelle, ki se sedaj nahaja v Zagrebu. V tej prošnji veli Zanella, da je treba ukreniti vse, da se na Reki čim preje pride do miru in reda.

Italijanske čete zaselle Reko. »Secolo« poroča, da je dospel oddelek osmega alpinskega polka na Reko, da odstrani iregularne čete iz mesta in da vpovstavi normalno življenje.

J.D.S.

VELIK ZBOR ZAUPNIKOV DEMOKRATSKE STRANKE se vrši v nedeljo 9. aprila 1922 ob 10. uri dop. v velikim dvoranu Narodnega doma v Mariboru. Na dnevnem redu je ustanovitev enotne politične organizacije za mariborsko volilno okrožje ter volitev odbora. Na zboru poroča nar. posl. dr. Kukovec.

Celjske novice.

Iz seje celjskega mestnega šolskega sveta. Predsednik dr. Hrašovec se s toplimi besedami spomina umrlega g. Antona Kolenca kot velikega prijatelja šole ter želi, da ga celjsko meščanstvo ohrani v trajnem spominu. Zapisnik zadnje seje in izvršitev posameznih sklepov se vzame na znanje. Debata se razvije o zadnjih definitivnih imenovanjih na deški in dekliški osnovni šoli in se sklenjejo nekateri predlogi na Visji šolski svet glede vspeorednic na teh šolah. Stavijo se nadalje na V. š. sv. terno predlogi za definitivno imenovanje na deški meščanski šoli. Prošnja pripravljalnega odbora za obrino razstavo v Celju za porabo mestne osnovne šole in dvorišča v svrhu razstave se reši pod gotovimi pogoji ugodno. Plesne vaje učencev, oziroma učenk na osnovni in meščanski šoli se v bodoče prepovedo. Pri slučajnostih se rešijo nekatera vprašanja gospodarskega značaja.

LJUDSKO VSEUČILIŠČE V CELJU.

Dne 27. marca (ponedeljek ob pol 20. uri) predava v risalnici deške meščanske šole urednik »N. D.« g. Lic. **Edvard Šimic.** Govoril bo o »turški veri« t. j. o islamu. Predavanje bo imelo sledečo vsebino: 1. Predislamska doba arabskega naroda. 2. Mohamedovo življenje in vzrok njegovega nastopa kot reformator naroda in morale. 3. Razlaga korana. 4. Verski nauk islama ter njega vraže. — Predavanje bo zlasti zanimivo zato, ker je predavatelj g. Šimic študiral na orientalski fakulteti v Bejrutu (Palestina) in prepotoval mohamedansko ozemlje Azije in Afrike. Tudi je v naši mladi državi blizu pol drugega milijona muslimanov in je treba, da imamo prave pojme o njih verskem naziranju.

Pokrajinski zbor Jugoslovenske Matice za Slovenijo se je vršil v nedeljo 19. tm. v Mariboru. Prihitelo je tja nad 400 delegatov iz Slovenije; centralo je zastopal društveni predsednik vseuč. prof. dr. Boža Marković iz Beograda, ki je v pozdravnem, temeljito dovršenem nagovoru povdarjal edinstvenost našega naroda in edinstveno društveno delo v dosego naših vzvišenih ciljev. Zborovanju so prisostvovali deputacije iz Sarajeva, Osijeka in Zagreba; pokrajinski odbor v Splitu je poslal brzojavnim potem iskrene pozdrave. Po pozdravnem nagovoru predsednika pokrajinskega odbora g. dr. Vlad. Ravniharja je obširno in izčrpno poročal o društve-

nem delovanju v minolem letu glavni tajnik g. Mahkota. Kako obsežno in vsestransko odbor deluje, je razvidno iz dejstva, da ima n. pr. opravljeni zapisnik v tekočem letu, torej v koncu dveh in pol mesecih, nad 1400 številčk. Nad vse hvalevredna se mi zdi uvedba poljudnih predavanj o naši domovini tostran in onostran današnjih mej. Prvo sezijo predavanj — o zaslužnjem Primorju — smo imeli priliko videti tudi v Celju; pripravljajo se nadaljnja predavanja. o Dalmaciji, Srbiji, Črni gori, Posni in Hercegovini, Vojvodini, Hrvatski s primorjem in Koroški. Uverjen sem, da prinašajo taka predavanja največjo korist nam samim, da se поблиže spoznavamo in v ideji edinstva krepimo, pa tudi našim bratom tam preko, da jih moralno dvigamo in vzpodbujamo k vztrajnosti in neomahljivosti. Upati je, da v kratkem dobimo novo serijo predavanj, opremljeno s krasnimi skopičnimi slikami in že v naprej vabim k obilni udeležbi. Kakor je »Pokrajinski zbor sijajno uspel, tako bodi tudi naše delovanje v prid Jugosl. Matici v bodoče neumorno in nesebično. **Nanton Jeršinovič.**

V znamenju kulture in dela. V nedeljski številki »Napreja« z dne 19. tm. čitamo pod rubriko Celje sledečo notico: »Vražja ženska« v Celju. V torek dne 14. tm. so gostovali ga. Juvanov ter gg. Kralj in Gregorin, člani ljubljanskega narodnega gledališča v Celju = Schönherrovo »Vražjo žensko«. Za nas Celjane, ki smo vedno le na dela diletantov navezani, je bil njihov večer impozanten. Gosti so se potrudili. Niso se poznale malenkostne hibe g. Gregorina kot orožnika, čisto enostavno, ker je celjska publika podobna onim hribovcem, ki pride prvič v mesto in dve uri zija potlakovano cesto. Najlepši momenti so izzvali smeh, ki je napravil v gledališču mučen vtis. Zdelo se nam je, ko da bi slišali teleta na paši. In to je delala gospoda v ložah, seveda niso izvzeti gg. »igralci« dramatičnega društva, ki so kazali, da prav dobro razumejo objemanje. Ne čudimo se, da ne ostane pri nas noben umetnik, ki je hotel ustvariti umetnost v Celju. Pa zabavljajo, sedaj jih ni, da bi igrali. Sami pa so krivi, da jih ni! — Smatrali smo za primerno, da dobesedno ponatisnemo ta surov izpad ljubljanskega »Napreja« na našo celjsko gledališko publiko in na upravo celjskega gledališča. Omenimo še samo, da se naše, gledališče obiskujoče občinstvo vede dostojno in vzorno, da je po izjavi ljubljanskih igralcev. Rogoza in g. Gregorina lahko drugim mestom za vzgled. Da pa je Celje gledališko doseglo današnjo višino iz svojih lastnih sil, je uspeh dolgoletnega dela in žrtev članic in članov Dramatičnega društva v Celju, ki ga podobni surovi napadi socialdemokratskega tiska ne dosežajo. Več nimamo dostaviti.

Kvartet »Zika« bo na komornem večeru 5. aprila v mali dvorani hotela »Union« v Celju izvajal naslednje skladbe: 1. Dvojak: Kvartet v F-duru, 2. Schubert: Smrt in devojka, 3. a) Ostere: Menuet, b) Nedbal: Valse triste, c) Kreisler: Ljubezensko veselje. Z veseljem moramo pozdravljati, da si je kvartet stavil na svoj spored tudi skladbo slovenskega skladatelja Slavko Osterca. Vse podrobnosti koncerta bodo razvidne iz lepakov, ki izidejo prihodnji teden. Vstopnice za ta koncert se bodo dobivale v predprodaji v trafikli ge. M. Kovač v Aleksandrovi ulici od 1. aprila dalje. Ker bo koncert, kot poslovljni večer Zikovcev gotovo zelo dobro obiskan, opozarjamo občinstvo, posebno vnanje goste, da si preskrbe vstopnice že v predprodaji.

Dijaški kuhinji v Celju je daroval g. nadučitelj Exel 100 K mesto venca na grob umrlemu g. ar. Žizku, zdravniku v Ormožu.

Občni zbor Muzejskega društva v Celju se vrši v torek, dne 23. tm. in ne 29. tm., kako se je pomotoma zadnjič poročalo, ob 20. uri v hotelu Balkan.

Osrednje društvo trgovskih zastavljencev za Slovenijo, krajevna skupina Celje, ima svoje uradne ure v klubovi sobi hotela »Balkan« vsak ponedeljek in četrtek od 6. do 7. ure zvečer, kjer se sprejemajo novi člani. In dajejo tudi razna pojasnila. — Vsi interesi za knjigovodski tečaj društva naj pridejo v sredo dne 29. marca ob 8. uri zv. v trgovsko šolo.

Prosveta.

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU.

Nocoj v petek 24. marca ob 8. uri se ponavlja »On in njegova sestra«. — Za torek 28. tm. napovedana ponovitev te predstave odpade.

»On in njegova sestra«.

Kot petnajsto predstavo v letošnji sezoni je vprizorilo Dramatično društvo pretečeni torek, dne 21. tm. Buchbinderjevo burko v štirih slikah »On in njegova sestra«. Režijo je vodil gospod Pfeifer, sodeloval je pri predstavi celotni orkester Celjskega godbenega društva pod vodstvom kapelnika g. Huba. Gledališče je bilo razprodano do zadnjega koticčka in razpoloženje na odru in med občinstvom od slike do slike živahniješe. Pisatelj nas popelje na oder in z zdravim humorjem ter z očitno tendenco podčrtava dobre in slabe strani zakulisnega življenja. Dva krepka motiva igro povzdigujeta nad vsakdanje komedije: bratska ljubav in moralna sigurnost priprostega dekleta, ki je v nevarnostih življenja več vredna kakor vse plemstvo. V igri nastopa večji ansambel ob petju in godbi. Pri naših skromnih gledaliških razmerah režiser ni imel lahke naloge, potek celega dejanja zaokrožiti in spraviti burko do popolne veljave. Koliko požrtvovalnosti že kaže pri vsakem nastopu posamezni igralec! Tem več neprilik mora prenašati še režiser, ako ima trdno voljo, da je uspeh popolen. G. Pfeifer nam je tudi to pot pokazal, kaj se lahko doseže, ako je človek z veseljem in s požrtvovalnostjo pri stvari. Zaslužno pohvalo ob koncu posameznih slik je pa že tudi za svoje temperamentno in krasno igranje. Kot pismonoša Ahačić je stal s tako vnemo in tako naravno ob strani svoje sestre, da gledalec niti za trenutek ni imel utisa, da bi nastop ne bil naravna slika iz življenja. Vrlo partnerico je našel v gđ. Vorbachovi, ki je igrala sestro Mici. Reči moram, da je tako razpoložena že dolgo nisem videl na odru, dasi je bila nekoliko prehlajena, vsled česar je trpel njen glas. Vsaka njena kretnja je bila naravna, a razgovor prikupljiv. Naravnost srčkana je bila skupina v tretjem dejanju, uspeh brata in sestre pa popolen. Originalen tip je vstvaril g. Perc v vlogi barona Harpena ter igral enakomerno in sigurno skozi celo igro. Še dve večji karakterni vlogi sta posebno ugajali. Ga. Založnikova je kot Ana Gardinova zopet dokazala, da zna svojo veliko igralsko zmoglost v tej vrsti vlog najlepše uveljaviti, a g. Ferlež je bil kot uredniški sluga Hvala po maski in igranju naravnost sijajen. G. Lebarič je kot dr. Vesel prav dobro izrazil dostojanstvo mogočnega žurnalista, ki dela javno mnenje. Vidi se, da ima veselje do odra, zato tudi vidno napreduje. Na mestu sta bila tudi gđ. H. Mirnikova kot igralka Bramborska ter g. Reš kot gledališki ravnatelj. Dasi v epizodnih vlogah, sta vendar s pravilnim razumevanjem tipov zelo ugajala. Ansambel je bil v prvi sliki nekoliko dolgočasen, a se je razvel do tretjega dejanja tako, da ni bilo v igranju nobene pretiranosti, živahnosti pa dovolj, da je ta prizor prav posebno ugajal. — V čast onim, ki se iz ljubezni do gledališča žrtvujejo tudi za ta posel, ki navadno ne prinaša bogve kakih lavorik. S predstavo je bilo občinstvo zadovoljno. K temu je v obilni meri pripomogel še le pred kratkim ustanovljen orkester Celjskega godbenega društva, ki je pavze prijetno izpolnil z izbranimi godbenimi točkami. G. kapelniku je treba čestitati k lepemu uspehu, ki ga je dosegel kljub mnogim oviram v tako kratkem času. — Gosp. režiserje še opozarjam nato, da posvečaj več pozornosti pravilnemu izgovarjanju besed in akcenta, ker nekaka anarhija v tem ozirane prijetno učinkuje tudi na neingvista. Da se v tem oziru greši, opažam že delj časa. — vlj—

Kvartet »Zika« v Zagrebu. O zagrebškem koncertu kvarteta »Zika« dne 18. marca prinašajo zagrebški listi najlaskavejše ocene. »Novosti« poročajo, da so resnost, čvrsti ritem, izpiljena tehnika, sigurni akcenti, izčizelirana skupna igra in lep vkupni zvok njihove oblike. Vkupni vtis tega kvarteta imenuje kritik resnično ugoden, v marsikaterem oziru naravnost trapanen. — »Rlječ« pravi, da je bil uspeh Zikovcev popolen in umetnost, katero so podali, fina, okusna in precizna. O prvem goslaču Rihardu

Zika piše, da je vrlo soliden virtuoz, ki zna izvabiti svojemu instrumentu sočne in ljubke tone. Tehnične težkoče zanj ne postoje. Imenuje ga »spiritus agens in movens« celega kvarteta. O violistu Ladislavu Czernyju omenja, da je vzbujal s svojo duhovito igro senzacijo in da je prvi v Zagrebu povdaril lepoto tona svojega instrumenta. Zelo pohvalno omenja tudi ostala dva člana kvarteta, obžaluje le, da ne razpolagata z enako dobrimi instrumenti kot prva dva. Tudi iz ostalih kritik je razvideti, da so si Zikovci že s svojim prvim nastopom docela osvojili zagrebško, ne malo razvajeno publiko ter s svojim sijajnim uspehom mnogo pridobili na svojem itak izvrstnem slovesu.

Turistika in šport.

Nogometna tekma v korist Jug. Matice. — S. K. Ilirija — S. K. Celje. V nedeljo, dne 26. tm. se bo na glaziji igrala nogometna tekma med ljubljansko Ilirijo in Sportnim klubom Celje. Ilirija odpošlje moštvo, ki je minulo nedeljo premagalo zagrebški Gradjanski SK. Tekma se prične ob 3. uri pop. S. K. Celje nastopi v sledeči postavi: Rataj; Božič, Cančar; Albrecht, Milenkovič, Ninković; Mahkovec, Zadnik, Sribar, Erhartič, Wagner. Vstopnina: sedež 6 Din, stojišče 4 Din, dijaško stojišče 2 Din.

Obrtni vestnik.

Ivan Bizjak:

OBRтна RAZSTAVA V CELJU.

Obrtna razstava avgusta meseca tl. v Celju obeta biti jako zanimiva. Vsa pripravljajna dela so v najlepšem teku. To pripravljajno delo so vzeli v roke možje od katerih je pričakovati, da bodo razstavo dobro pripravili in vodili. Dobra stran razstave je zlasti tudi ta, da so prostori v osnovni šoli jako obsežni in lepi. Je torej stvar obrtnišva vseh strok, da razstavo kar najbolj izrabijo. Gotovo bo razstava marsikateremu obrtniku v dobro reklamo. Oblien obisk iste je vsekakor pričakovati. Kakor se obeta, bode v razstavljalnem času tudi dobro preskrbljeno za različno zabavo, tako da bo vsak obiskovalec razstave imel lep užitek. Obiskovalci razstave bodo ob enem imeli priložnost si ogledati lepo Celjsko okolico. Izleti na Stari grad, Anski vrh, Miklavžev hrib, Hudičev graben, Svetino, kakor bližina kopalšč: Doberne, Topolšice, Rimskih Toplic in Rogaske Slatine bodo za marsikaterega obiskovalca nekaj izvanrednega. Tako lepo lego, kakor jo ima Celje, ni lahko mesta v naši državi. Pa tudi zgodovina tega mesta je tako pomembna, da bo marsikaterega obiskovalca zanimala. Malo a romantično mesto Celje naj nudi zadovoljiv užitek vsakemu obiskovalcu razstave. Za vse to bo razstavni odbor bogato skrbel. — Vprašal se bo marsikateri obrtnik, kaj naj razstavi? Vsako obrtno kakor industrijsko delo pride v poštev, lahko je predmet priprost, toda mojsterski mora biti izveden. Tudi cene prostorov ne bodo visoke, tako da je omogočeno vsakomur razstaviti. Treba je torej energije, in uspeh ne more izostati.

Obrtnišvo pokaži svojo zmoglost svetu!

IVAN BIZJAK:

PREPOVED UVAŽANJA LUKSUZNEGA BLAGA.

Gotovi krogi zamerijo obrtništvu, ako kritizira prepoved uvažanja gotovih surovin.

Vprašam, kateri narod je tako zastonjal, da bi nosil oblačila s koncem sešita mesto s svilo, ozir. štepama, ali gumbnice s koncem mesto s svilo obšite. Zelel bi, da bi krojač onim gospodom in njih damam s koncem zašil ozir. obšil obleko, da bi se istim nežni prsti okrasili pri zakopčevanju obleke, morda bi potem vendar pričeli razmotrivati, kaj je luksuz in kaj ni. Naravnost neverjetni so taki ukrepi. Namesto, da bi se pustilo uvažati svilene potrebščine carine prosto, se jih kratko malo prepovede uvažati. Ker brez omenjenih surovin biti ne moremo, smo torej primorani iste vtihotapljati.

Podpira se torej z najvišjih strani s takimi naredbami tihotapstvo.

Kako v resnici prepoved uvažanja svileneh tkanin slabi našo valuto, naj pokaže sledeče: Dame imajo najvišje po-

želenje po svilenih toaletah, tedaj, kadar je uvoz prepovedan. Ravno takrat se jih najbolj obéduje, kar se jim tudi dopade. Tako se peljejo v inozemstvo in si nabavijo iste, jih pripelejo ali v oblečenem stanju, ali na kak drug zvit način, ne plačajo od njih carine in naš domač obrtnik izgubi zaslužek. Tako se dela škoda na dve strani, tako izgleda ta naredba v praksi.

Kar rabimo za obleke, po mojem mnenju ni luksuz, pa če je tudi svilena obleka. Civiliziran človek vendar more biti svojemu stanu primerno oblečen! Meščan vendar ne more hoditi v hodnasti obleki, s koncem zašiti. Meščanska dama vendar ne more hoditi s cajgasto ruto na glavi, namesto klobuka. Menim, da so luksuz različne pomade in dišave, različne opojne pijače itd. Ako bi to prepovedali uvažati, bilo bi vsaj za ljudstvo koristno.

Obrtniku pa nalagati ogromne davke, zaslužek mu pa na omenjeni način kratiti, je zločin. Radi tega bi bila dolžnost merodajnih činiteljev, da napravijo taki neumestni politiki konec. Vsled prepovedi uvažanja svileneh predmetov ne bo valuta boljša, temveč slabša. Obrtnišvo pa naj bi iz tega razvidelo, kako potrebna je istega skupna politika. Treba bo, da dobimo može v zakonodajno skupščino, ki bodo naše interese zastopali. To pa dosežemo samo v skupni stanovski organizaciji, ki bo predvsem sama vedela kaj hoče in kaj je naša stanovska potreba.

Dnevna kronika.

Žalec. Sokolsko društvo v Žalcu priredi v soboto dne 25. marca 1922 ob 8. uri zvečer v Robičkovi dvorani šaloigro »Cigani« v prid izletnemu fondu.

Pomagati hočemo, pa ne moremo! Iz Ptuja nam poročajo: Tu smo začeli prvi nabirati denarne prispevke za naše visokošolce v Pragi. V najkrajšem času smo nabrali več tisoč kron, katere bi radi odposlali v Prago, pa jih ne moremo! Začasni odbor ne more denarja odposlati, pa tudi banka ga noče prevzeti, da bi ga spravila v Prago. Kako tedaj pomagati našim dijakom? Ali bi ne mogla vlada za ta slučaj pooblastiti banke v Ljubljani ali v Mariboru, da sme za dijaštvo nabrati denar spraviti v Prago? Naloga pokrajinske vlade je bila, da je izposlovala potrebno dovoljenje za pošiljatev v Beogradu, ko je videla, da potrebujejo dijaki v Pragi našo pomoč, da se v domovini vendar še najdejo ljudje, ki hočejo pomagati, in to čim prej! — Sedaj pa ta nova zapreka!

Predsednik demokratske stranke g. Davidovič v Sloveniji. Predsednik demokratskega kluba g. Davidovič namerava po Veliki noči priti v Zagreb in Ljubljano oziroma v Slovenijo, da se sestane z demokratskimi organizacijami. Na Veliko nedeljo se udeleži javnega shoda demokratske stranke v Varaždinu. V Zagrebu ostane g. Davidovič več dni ter pride v Ljubljano sredi tedna po Veliki noči. G. Davidovič čne želi velikih shodov, pač pa, da se spozna z voditelji in zaupniki dem. organizacij in da se pouči o naših razmerah ter bo v to svrhu posetil razne kraje ljubljanskega in mariborskega okrožja.

Redukcija v politični upravi Slovenije. Parlamentarna komisija za redukcijo uradništva je danes razpravljala proračun ministrstva za notranje stvari. Od števila uradnikov v Sloveniji je bilo pri tej priliki reduciranih: V oddelku za notranje stvari od konceptnega osebja 4 vladni tajniki, 4 vladni koncipisti in 11 konceptnih praktikantov; od pisarniškega osebja 1 ravnatelj, 10 pristavov, 2 oficijala in 8 kanlistov; od računskega osebja 4 praktikanti; od pomožnega osebja pa 3 oficijanti, 4 oficijantke, 15 pisarniških praktikantov in 12 pomožnih slug. — Pri policiji so bili reducirani: 1 policijski nadkomisar, 3 policijski komisariji, 3 policijski koncipisti in 2 konceptna praktikanta; od pisarniškega osebja 2 policijska pristava, 2 oficijala in 6 drugih; od policijskih agentov 2 revirna inšpektorja, 10 policijskih agentov; od straže 2 okrajna inšpektorja, 3 revirni inšpektorji in 100 stražnikov.

V Št. Vidu pri Grobelnem sta umrla 180 let stara: prevžitarja-soseda Čakš v 96. letu in Matjon v 84. letu starosti. V skromnih in zelo pomanjkljivih razmerah sta vendar učkala visoko število let. Miren počitek!

Tamburaški zlet v Št. Vid pri Grobelnem. Vrli šmarnski igralci pod vodstvom mojstra Ciglenečki so nam na Jožefovo priredili prav izborno in užitka polna zabavo v Bevčevi gostilni. Čast in hvala jim, ter na svidenie!

Poljoprivredni svet. Min. Pucelj je sklical za 20. marca v Beograd poljoprivredni svet, ki razpravlja o načrtih zakonov o proučevanju nalezljivih živinskih bolezni, o ureditvi veterinarske službe, o ukrepih za napredok v živinoreji, o poljoprivredni produkciji, o uvozu in izvozu, o prometu, o preskrbi in domači produkciji cepiva za lečenje, o pobijanju nalezljivih bolezni itd. Delo se vrši v več sekcijah. Za predsednika sveta je bil izvoljen profesor poljedelske visoke šole v Zagrebu g. Evgen Podabsky.

Zagotovitev gradbe železniškega inspektorata v Ljubljani. Finančni odbor je danes povečal kredit za zidanje žel. inspektorata v Ljubljani na 3 milj. Din.

Mož in žena razpečevalca ponarejenih stolirskih bankovcev. Nekemu poročniku finance, ki je v službi v Piranu, je prišlo te dni na uho, da krožita po tamnejšem mestu in okolici mož in žena, ki ki razpečavata ponarejene stolirske bankovce. Funkcionar je uvedel preiskave in se mu je posrečilo identificirati razpečevalca Ferdinanda in Josipino Tull. Zakonca stanujeta v Piranu. Nadaljnje preiskave, katere sta bila uvedla omenjeni poročnik in neki maršal, so prinesle na svetlo, da sta se mudila zakonca pred par dnevi v Sičjolah, pri družini Memoris, kjer sta plačala dolg z 8 ponarejenimi stolirskimi bankovci. Dan pozneje je izvršila policija, ki je bila obveščena o razpečevanju ponarejenega denarja, preiskavo v stanovanju omenjenih zakoncev. Preiskava je bila brez uspeha. Policijski organi so odpegljali zakonca na policijo. Tam so ju preiskali. Pri možu niso našli ničesar, dočim so našli pri ženski sedemnajst stolirskih ponarejenih bankovcev. Tudi dežnik, aterega je imela ženska s seboj, je bil preiskan. V njem so našli devetnajst ponarejenih stolirskih bankovcev. Ženska je izjavila, da je dobila 25 ponarejenih bankovcev, katere naj bi razpečala, od nekega Gianella Moscovicha in od njegove prijateljice Alteje Burrettinijeve, ki stanuje v Trstu. Vsi štirje se nahajajo v zaporu. V stanovanju poslednjih dveh je zaplenila policija več ponarejenih stolirskih bankovcev. Kje sta dobila zakonska Tull ostale ponarejene bankovce? To vprašanje bo rešila policija, ki marljivo preiskuje vso zadevo, v najkrajšem času.

Lastnica in izdajateljica:
Zvezna tiskarna v Celju.
Odgovorni urednik: Lic. Edvard Štimpic.
Tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

2 dobri postelji
z vložki na peresa ter eno pristno zimnico se proda ali še raje zamenja za dve prav dobro ohranjeni zložljivi postelji (Kastenbett). Naslov v upravi Nove Dobe. 321

ZAHVALA.

Ob smrti našega očeta, gospoda

dr. Antona Žižeka

smo prejeli mnogo dokazov odkritega sočustvovanja. Vsem, ki so se nas prijateljsko spomnili o bridki izgubi pokojnika, izrekamo iskreno zahvalo.

Posebej se zahvaljujemo g. okr. glav. dr. Pirkmeierju, zastopstvu mesta Ormož in trga Središče, Ormoškemu Sokolu za častno spremstvo, pevskega zboru za ginjažive žalostinke, g. dr. Hrovatu za lepe tolažilne besede ob grobu, vodstvu postaj Velenje, Celje, Pragersko in Ormož za vso nam izkazano naklonjenost ter vsem darovalcem vencev in udeležnikom pogreba.

ORMOŽ, dne 20. marca 1922.

Žalujoči ostali.

LEPOTA

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo z razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dosepla iz vseh dežel sveta na lekarnarja Fellerja:

ELSA' LILIJNO MLEČNO MILO

najbolje blago, najfinejše »milo lepote«; 4 kosi z zamotom in poštnino K 98'—.

ELSA' obrazna pomada odstrani vsako nečistost kože, solnčne pege, zajedance, nabore itd., naredi kožo mehko rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 52 kron.

ELSA' TANOČINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lomljenje in cepljenje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost itd. 2 porcelanasta lončka z omotom in poštnino 52 K.

Prodajalci ako naročijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta, dobe popust v naravi.

RAZNO. Lilijsno mleko 15 K, Brkomez 8 K, najfinejši Hega-puder dr. Klugerja v velikih orig. skatljah 30 K, najfinejši Hega zobni prašek v patenti skatljah 30 K, puder za gošpe v vrečkah 5 K, zobni prašek v skatljah 7 K, v vrečkah 5 K, Sachet dišave za perilo 8 K, Schampooon za lase 5 K, razmenilo 12 listkov 24 K, najfinejši parfim za 40 in 50 K, močna voda za lase 58 K. Za te razne predmete se zamot in poštnina posebej računata.

EUGEN V. FELLER, lekarnar STUBICA Dolnja, Elsa trg št. 356, Hrvaško

Raznovrstne lovske puške, najmodernejše in najfinejše izdeluje slovenska puškarna

Janko Sornik
v Borovljah -- Avstrija.

Uvozno dovoljenje preskrbljuje tvrdka 317 sama. 10-1

Izgubilo

se je v četrtek zjutraj na poti od postaje proti Gaberjem 4 različne čevlje (po en komad od 4 parov). — Pošten najditelj se naproša, da jih odda proti dobri nagradi v upravo lista. 318

Nakup hiše.

V sredini mesta se kupi srednje velika stanovanjska ali trgovska hiša. Ponudbe pod »TAKOJ« na upravo Nove Dobe. 312 1

Naznanilo.

Vsem trgovcem, modistkam in cenj. občinstvu naznanjam, da sem otvoril zalogo s klobuki in slamniki v Celju, Gosposka ulica št. 4. 45-6

Franc Cerar, tovarna klobukov in slamnikov v Domžalah

Prodajalka

vešča slovenskega, hrvatskega in nemškega jezika išče mesta v manufakturni trgovini s čevlji ali slično. Ponudbe na upravo lista. 319

Ustanovljena 1864.

Hranilnica mestne občine Celje

Ustanovljena 1864.

52-12

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 35,000.000.

Vrednost rezervnega zaklada K 8,000.000.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od vsakogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Pošne položnice strankam brezplačno na razpolago. Rentnino plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednostne papirje, vložne knjižice i. t. d. Daje v najem **PREDALE** v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup vseh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvršuje za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkvalitetneje. **IZPLAČILA** v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in strokovnjaški nasveti v vseh denarnih prašanjih.

Registrov. kreditna in stavbena zadruga z om. zav.
Prešernova ul. 15

"LASTNI DOM"

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po 4½% štiri in pol K od sto, proti odpovedi (5%) pet od sto.

Vedno fino angleško blago v zalogi!

Maks Zabukošek

krojaški mojster, Cankarjeva ulica 2

gotavlja vsakovrstne obleke točno in solidno.

Sprejmejo se

302 3-2

učenci in učenke

pri tvrdki „Zlatarka“ d. d. Celje.

190

Priporoča se

10-5

Janko Božič, Celje

zraven gostilne „Branibor“.

Špecerija, kolonijalno blago in dež. pridelki!

Cene zmerne. Postrežba točna.

Hotelska družba v Celju sprejme takoj kavarniškega

učenca

Oglasiti se je v pisarni Hotelske družbe (hotel Evropa) v Celju. 308 2-2

Gonilni jermeni

iz l^a usnja za tovarne, mline, žage in poljedelske stroje v vsaki širini.V zalogi pri **Iv. Kravos Maribor.** 5-2

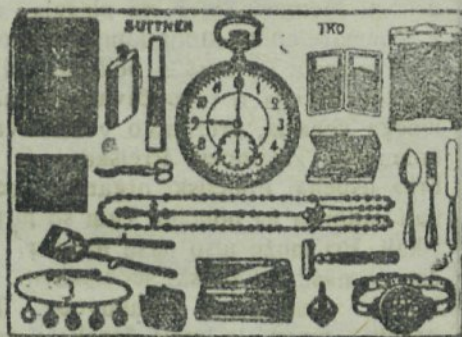
Veliko skladište

Pliša moqueta, tkanina za pokućstvo, afriqua, strune, federa, gradla za madrace i rolete, jute, platna, čavala te svih tapetarskih potrebština nudja uz najniže cijene

J. OMERZO I DRUG
Zagreb, Petrinjska 3, dvor. Telefon 21-83
Na malo! Na veliko!

Vaša želja

imeti res dobro in zanesljivo uro, je izpolnjena, ako si preskrbite uro iz znane urarske tvrdke **Suttner**.

Prihranite si popravljajna in tudi jezo. Najfinije ure iz nikla, srebra, tula, zlata itd.

Naročne ure. 228 13-3

Bogata izbira verižic, prstanov, uhanov, naročnic, predmetov iz zlata in srebra vsake vrste. Zahtevajte cenik s slikami do **Tvorniške tvrdke H. SUTTNER Ljubljana št. 983.**

Ant. Lečnik

urar in juvelir
Celje, Glavni trg št. 4
(prej Pacchiaffo). 7

! OTVORITEV TRGOVINE !

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da sem otvoril v Ozki ulici 3 specijalno trgovino slaščic. Dnevno velika izbira različnih tort ter dezertnega in čajnega peciva. Naročila bombonov se točno izvršujejo.

KARL MANTEL

slaščičar.

315 1

Potrži neizmerne žalosti javimo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da se je danes ob pol 24. uri nenadoma presešila v večnost naša dobra skrbna mamica, tašča, stara mati itd., gospa

Franciška Zmerzlikar roj. Oblak

nadučiteljeva vdova.

Pogreb se vrši v petek dne 24. tm. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bode brala v več cerkvah.

MOZIRJE, dne 22. marca 1922.

Karla, Pepi, Mici, Miroslava
otroci

Josip Kostanjšek, trgovec
zet

Vsi vnuki in vnučkinje

Tonči Zmerzlikar
sinaha

Brez posebnega obvestila.

Splošna gospodarska zadruga v Celju, r. z. z. o. z., razpisuje mesto

poslovodje.

Reflektantje naj pošljejo svoje oferte do 1. aprila 1922 na naslov Splošna gospodarska zadruga v Celju, Samostanska ulica. Prošnjam je priložiti vsa spričevala in navesti natančno zahtevano plačo, kakor tudi zmožnost knjigovodstva.

Odbor.

Naznanilo.

Glavni zastop „Jadranske zavarovalne družbe (Riunione Adriatica)“ v Celju naznanja, da se je preselil iz hiše g. Gračner v Gosposki ulici na **Lavo št. 22** I. nadstr. nasproti žage g. Vinko Kukovca.

Obenem naznanja, da prevzame vse vrste zavarovanja, kot požarno, življenjsko, transportno, proti polomu steklenih šip, vlomu in tatvini, zavarovanje gozdov proti požaru, poljske pridelke proti toči ter jamstvena in nezgodna zavarovanja.

Akcijski kapital dne 1. januarja 1921 je znašal	jugosl. K	120,000,000.—
Premijske rezerve življenjskega oddelka	» »	1,453,000,000.—
Druge provizijske rezerve	» »	528,000,000.—
Od obstoja družbe, t. j. od l. 1838 do 1. januarja 1921 je družba izplačala vse skupno odškodnine	» »	12,924,000,000.—

Zastopniki se sprejmejo proti dobri proviziji in stalni plači.

Josip Kovačič,

glavni zastopnik v Celju - Lavo 22.

309 3-1

126 50-8

USNJE

VSEH VRST

PRIZNANO SOLIDNA POSTREŽBA

FRANJO FAGANEL — CELJE

Gosposka ulica 26.

Elektromotorje

276 3-2

za kmetijstvo in obrt priporoča tvrdka

Industrijsko-električno podjetje inž. Turnšek & Co.

v **LJUBLJANI,**
Sodna ulica št. 1.

Podružnica v **MARIBORU,**
Aleksandrova cesta 44, Edison-Saks

Motorji so v zalogi, so prvovrsten fabrikat in se zanje jamči.

Barva za jajca

rudeča, modra, zelena i. t. d. razpošilja vsako množino po **K 140.—**
100 zavitkov

Karol Loibner
Celje.

SUKNO

82 50-10

pristno čaško za moške in volneno za ženske obleke in razno manufakturo kupite radi direktnega importa po čudovito nizkih cenah samo v veletrgovini in razpošiljalnici **R. Stermecki, Celje.**